

Лілія ЩЕПКІВ
науковий керівник
д.і.н, професор Пилипів І.В.
ІФННІМ ТНЕУ

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ. СЕРГІЙ НІГОЯН

*і мовчки сотня непокорених героїв
відходила у чисті небеса,
і погляди знесилених мільйонів
дивились вслід братам, батькам, синам..
Сергій Мартинюк*

Майдан змінив усіх, хто пройшов через нього. Зараз, у ці безсонні, неспокійні, трагічні дні, на майданах країни народжується та зміцнюється нова політична нація. У пам'яті кожного покоління – свій попіл Клааса*, що стукає у серце. Нам ніколи не забути кров людей, що були на Майдані, починаючи від розгону студентів у ніч на 30 листопада і дотепер.

З українського народу окупанти століттями вибивали певні риси: незламність українського духу, мужність, відвагу.....Вони хотіли перетворити його на слухняних холопів, які навчені тримати свою думку при собі, погоджуватись, виживати за принципом «моя хата скраю». Але ген свободи незнищенний. Пам'ять крові сьогодні прокидається навіть у тих, чий батьки чи діди обирали «стабільність», якою б хиткою та оманливою вона не була. Новий час показав нових героїв. Вони серед нас. Звичайні люди, яких героями зробили обставини та власний вибір. Завдяки їм гасло «Слава Україні! - Героям слава!» наповнилося оновленим змістом. Гарячим та пульсуючим, як кров. [1]

Одним із героїв Революції Гідності був Сергій Нігоян.

Сергій Нігоян народився та проживав у селі Березнуватівці Солонянського р-ну Дніпропетровської обл.

Батько та мати - вірмени. Сергій був єдиною дитиною у сім'ї. Родина Сергія Нігояна переїхала жити в Дніпропетровську область з села Навур, що у Азербайджані, рятуючись від війни в Нагірному Карабасі і нажаль на Україні його спіткала біда.

Сергій із самого малку запам'ятався своїми патріотичними пориваннями. Спершу це було захоплення Вірменією. Він навіть часто вірменський прапор носив з собою. Самотужки вивчав культуру своєї історичної батьківщини. Проте побувати у Вірменії Сергієві так і не довелося, хоч і неабияк про це мріяв. А потім його патріотизм дедалі більше почав ставати українським. І до цього він поставився з притаманним йому запалом.

І тут, коли розпочалася ця жахлива сторінка у історії нашої України, коли тисячі людей виборювали своє право просто жити справедливо, вільно висловлювати свою думку і відстоювати честь нашої держави на Майдані Сергій теж був там, він стояв там за нас, за наше вільне життя.

Сергій Нігоян став символом боротьби за українську свободу й

демократію. Символом кривавої боротьби... [2]

* - У переносному вживанні цей вираз означає нагадування про важливий обов'язок; заклик до помсти.

Вперше слово «Євромайдан» з'явилося 21 листопада у соціальній мережі. Саме 21 листопада, одразу після того, як уряд Азарова-Януковича оприлюднив рішення щодо призупинення процесу підготовки до підписання угоди про асоціацію України з ЄС, в соціальних мережах почали поширюватися заклики до людей вийти на акції протесту. Того ж вечора на майдан Незалежності прийшло близько двох тисяч осіб. Серед них журналісти, громадські активісти, студенти... Саме тоді, у перший день протесту, народилося гасло «Україна – це Європа!». Пізніше підійшли опозиційні політичні лідери, яких, до речі, люди зустріли доволі прохолодно. Загальна нелюбов і недовіра до політиків проектувалася і на опозиціонерів, які, на думку українців, зробили недостатньо, аби влада дозволяла собі, зокрема, і такі різкі зовнішньополітичні розвороти.

Але, попри це, основною рушійною силою на Майдані була молодь і студентство. Ми, 18-20-річні студенти, за кілька місяців Майдану подорослішали на кілька років. Революція гідності, без сумніву, змінила країну. Але вона змінила і кожного з нас. Ми навчилися брати на себе бодай маленьку, але відповідальність, навчилися бути небайдужими, неегоїстичними, чим, чесно кажучи, раніше трохи грішили.

Шанс на зміни нам дістався дорогою ціною, ціною людських жертв, ціною втрати частини території. Ми вигнали прогнилу корумповану владу, але пустили на свою землю війну. Ми повинні бути особливо пильними. Бо не маємо право змарнувати і цей шанс, як десять років тому, наші батьки, які виходили на Помаранчеву революцію, змарнували свій шанс на зміни. Вони не впилювали, не проконтролювали належним чином тих політиків, які після тодішнього Майдану отримали владу. Віддали на відкуп політикам почату на Помаранчевій революції справу. Тоді українці змінили політиків при владі, але не змінили систему влади.

Зараз треба зламати хребет цій зашкарублій, вкрай корумпованій системі. І тут кожен повинен почати з себе. Якщо хочемо європейського благополуччя, європейського рівня життя, то маємо жити і працювати як європейці: віддавати державі більше, ніж брати та вимагати з неї. І щодня пам'ятати про тих, хто віддав своє життя за кращу Україну — за таку Україну, про яку усі ми мріємо...[3]

Список використаних джерел

1. «Герої нашого часу» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://ukrainka.org.ua/node/1900>
2. Сергій Нігоян. Біографія. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.nebesnasotnya.in.ua/portfolio>
3. «Головне завдання - не змарнувати ще один шанс змінити країну» [«Високий Замок»] – Режим доступу : http://www.wz.lviv.ua/blogs/julija_kurpil/129336